

ஸ்தலம்	திருச்சத்திமற்றம்	பாடல்	திருநாவுக்கரசர்
பண்:	திருவிருத்தம்	ராகம்:	
திருமுறை #	4.96.1 - 4.96.10	பாடல்	கோவாய் முடுகி, , , ,
			# 5091 - 5100

Text and translation provided by Tamil Vedam magazine - Sep 2001

4.96 பதிக உரை

அறியாமையை அகற்றி திருவருளைப் பெறச் செய்யும் அரிய பதிகம்.

நாவரசர் அருளிய இப்பதிகத்தை "அடைக்கலப்பத்து" என்று கூறலாம். திருச்சத்திமற்றம் எனும் தலத்தில் உறையும் சிவக்கொழுந்து ஆகிய பெருமானைப்பாடி பணிந்து அருளிய தமிழ்மாலை இப்பதிகம். ஒரு குழந்தை என்றெடுத்த தாயை நம்பி இருப்பது போல் நாம் இறைவனுக்கு அடைக்கலம் என்று வாழும் மனநிலையை இப்பதிகத்தால் பெறலாம். அறியாமையால் நாம் இறைவனது அடைக்கலப் பொருள் என்பதை உணராமல் இருந்தோம். இப்பதிகத்தால், இந்த அறியாமை நீங்கித் திருவருளைக்குப் பாத்திரமாவோம். கடவுள் நம்மைக் காப்பது உறுதி எனும் நம்பிக்கை நம் மனதில் உண்டாகும். மனக்கவலை தானே விலகும்.

திருச்சத்திமற்றம்

திருவிருத்தம்

1. கோவாய் முடுகி அடேதிறற் கூற்றம் குமைப்பதன் முன் பூவார் அடிச்சவடு என்மேல் பொறித்துவை போகவிடில் மூவா முழுப்பழி மூடுங்கண்டாய் முழங்கும் தழற்கைகத் தேவா திருச்சத்தி முற்றத் துறையும் சிவக் கொழுந்தே.

(கோ=தலைமை, முடுகி=விரைந்து, அடேல்=கொல்லுதல், திறல்=வலிமை, தழல்=நெருப்பு, பூ=தாமரை, சுவடு=அடையாளம், போகவிடில்=பொறிக்காமல் விட்டுவிட்டால், மூவா=அழியாத, மூடும்=சூழும், குமைத்தல்=அழித்தல்)

தெளிவுரை:

நெருப்பைக் கையில் ஏந்திச் திருச்சத்தி முற்றம் எனும் தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சிவக்கொழுந்தே தானே தலைவன் என்று எண்ணீர் விரைந்து அழித்தலைச் செய்யும் என்ன என்ன அழிப்பதற்கு முன்பே, தேவரீர் தங்களின் தாமரை போன்ற திருவடிச் சுவட்டினை என்மீது பொறித்து வையுங்கள். அப்படி தாங்கள் செய்யவில்லை என்றால், எக்காலத்தும் நீங்காத பழி தேவரீரைச் சூழும்.

2. காய்ந்தாய் அனங்கன் உடலம் பொடிபடக் காலனைமுன் பாய்ந்தாய் உயிர் செகப் பாதம் பணிவார்தம் பஸ்பிறவி ஆய்ந்து ஆய்ந்து அறுப்பாய் அடியேற்கு அருளாய் உன் அன்பர் சிந்தை சேர்ந்தாய் திருச்சத்தி முற்றத் துறையும் சிவக் கொழுந்தே.

(காய்ந்தாய்= கண்ணால் எரித்தாய், அனங்கன்=மன்மதன், பாய்ந்தாய்=உதைத்தாய், உயிர்செக=உயிர்நீங்க, ஆய்ந்து=நுணுகி)

தெளிவுரை:

திருச்சத்தி முற்றத்தில் உறையும் சிவக்கொழுந்தே, தேவரீர் திருக்கண்ணால் மன்மதனை எரித்தீர், காலன் உயிர் நீங்குமாறு உதைத்தீர், தங்களின் திருப்பாதங்களைப் பணிபவர்கள் பிறவிகளை ஆய்ந்து நீக்கி அருள்பவர் நீங்கள், அன்பர்களின் மனதில் உறையும் பெருமானே, எமக்கும் அருள்புரிவீராக.

3. பொத்தார் குரம்பை புகுந்து ஜவர் நாளும் புகல் அழிப்ப மத்தார் தயிர்போல் மறுகும் என் சிந்தை மறுக்கு ஒழுவி அத்தா அடியேன் அடைக்கலம் கண்டாய் அமரர்கள் தம் சித்தா திருச்சத்தி முற்றத் துறையும் சிவக்கொழுந்தே.

(பொத்து=துளை, ஆர்=பொருந்திய, குரம்பை=உடம்பு, ஜவர்=ஜம்பொறிகள், புகல் அழிப்ப=எனக்குப் புகலிடமாகிய நின் திருவடிப் பற்றை அழிக்க, மத்து ஆர்தயிர்=மத்துப் பொருந்திய தயிர்போலக் கலங்கும் என்மனம், மறுகுதல்=கலங்குதல், மறுக்கு ஒழுவி= கலக்கம் ஒழியச் செய், அத்தா=தலைவா, அமரர்கள்=தேவர்கள், சித்தா=உண்மைப் பொருளானவனே)

தெளிவுரை:

திருச்சத்தி முற்றத்தில் எழுந்தருளி அருள்பாலித்து வரும் தேவர்களின் தலைவரே, சிவக்கொழுந்தீசப் பெருமானே, ஒன்பது துவாரங்கள் உடைய இவ்வுடம்பில் ஜம்புலன்கள் புகுந்து கொண்டு மனதை மத்துறு தயிர்போலக் கலக்குகின்றார்கள். பரம்பொருளே, அடியேன் உமது அடைக்கலப்பொருள் அல்லவா? என் மனக்கலக்கத்தை ஒழித்தருளத் தேவரீர் திருவருள் புரிவீராக.

4. நில்லாக் குரம்பை நிலையாக் கருதியிந் நீள்நிலத்து ஒன் றல்லாக் குழிவீழ்ந்து அயர்வறுவேன வந்தாண்டு கொண்டாய் வில்லேர் புருவத்துமையாள் கணவா விடில் கெடுவேன் செல்வா திருச்சத்தி முற்றத் துறையும் சிவக்கொழுந்தே.

(நில்லா=நிலையில்லாத, குரம்பை=உடல், நிலையாக் கருதி=நிலையானது என எண்ணி, நீள்நிலத்து=இவ்வுலகத்தில், ஒன்றல்லாக் குழி வீழ்ந்து=பல துன்பக்

குழிகளில் வீழ்ந்து, அயர்வுறுதல்=களைப்படைதல், வில்ஏர் புருவத்து உ_மையான்=வில்லை ஒத்த திருப்புருவத்தை உடைய உ_மையம்மை, விடில்=கைவிட்டுவிடுதல்)

தெளிவுரை

உ_மாதேவியின் நாயக! திருச்சத்தி முற்றத்துறையும் சிவக்கொழுந்தே! நிலையில்லா உடம்பை நிலையானது என எண்ணிப் பலவகைப்பட்ட துண்பக்குழிகளில் வீழ்ந்து அயர்ந்தேன். தேவரீர் என்னை ஆண்டுகொண்டு அருள்புரிவீராக.

5. கருவற்று இருந்து உன் கழலே நினைந்தேன் கருப்புவியில் தெருவிற் புகுந்தேன் திகைத்து அடியேன்தன் திகைப்பு ஒழிவி உருவிற் திகழும் உ_மையான் கணவா விடில் கெடுவேன் திருவிற்பொலி சத்தி முற்றத் துறையும் சிவக்கொழுந்தே.

(உருவின் திகழும்=அழகின் விளங்கும், கருப்புவியில்=காப்ப லோகத்தில், கருவற்று இருந்து=கருப்பையை அடைந்து, தெருவில் = உலகில்)

தெளிவுரை:

செல்வம் மிகுந்து சத்திமுற்றத்தில் உறையும் சிவக்கொழுந்தீசப் பெருமானே! கருவற்ற நான் முதலாகக் தேவரீருடைய திருப்பாதங்களையே நினைத்திருந்தேன். உலகில் பிறந்துமூன்றபோது திகைக்கின்றேன். எனியேனுடைய திகைப்பினை ஒழித்தருள் புரிவீராக! இல்லையாகில் - (தாங்கள் கைவிட்டுவிட்டால்) நான் கெட்டுவிடுவேன். கெடாமல் காத்தருள்புரியுங்கள்.

6. வெம்மை நமன் தமர் மிக்கு விரவி விழுப்பதன்முன் இம்மை உன் தாள் என்தன் நெஞ்சத்து எழுதிவை ஈங்கு இகழில் அம்மை அடியேற்கு அருளிதி என்பது இங்கு ஆர் அறிவார் செம்மைதரு சத்தி முற்றத் துறையும் சிவக்கொழுந்தே.

(வெம்மை=கொடுமை, நமன்தமர்=எமன்தாதுவர், மிக்கு=மிகுந்து, விரவி=சூழந்து, விழுப்பதன் முன்=உடலை வீழ்த்துவதன் முன், இம்மை=இப்பிறவியிலேயே, உன் தாள் = உன் திருவடி, ஈங்கு இகழில்= இங்கு அருளவில்லை எனில், அம்மை=மறுமை, அருளுதி=அருள்வாய், செம்மை=முத்திபேறு)

தெளிவுரை:

முத்தியைத் தாவல்ல பெருமானே, எமன் தாதுவர்கள் என்னைக் கொண்டு செலவதன்முன், இப்பிறவியிலேயே தேவரீருடைய திருவடியை என் நெஞ்சில் எழுதி வைப்பீராக. அப்படி இன்றி, மறுபிறவியில் தேவரீர் எனியேனுக்கு அருளுவீர் என்பதனை யார்தான் அறிய முடியும். இம்மையிலேயே அருள் புரிந்து காப்பீராக.

7. விட்டார் புரங்கள் ஒரு நொடி வேவ வோர் வெங்கணையால் சுட்டாய் என் பாசத் தொடர்பறுத்து ஆண்டுகொள் தும்பி பம்பும் மட்டார் குழலி மலைமகள் பூசை மகிழ்ந்தருளும் சிட்டா திருச்சத்தி முற்றத் துறையும் சிவக்கொழுந்தே.

(விட்டார்=பகைவர், வேவ=எரிந்துபோக, வெங்கணை=அம்பு, பாசத் தொடர்பு=பாசப்பற்று, சுட்டாய்=அழித்தாய், தும்பி=வண்டு, பம்பும்=நெருங்கும், மட்டு=தேன், குழலி=மலர் அணிந்த உமையம்மை, சிட்டா= தூய அறிவினரே)

தெளிவுரை:

தேன் நிறைந்த மலர்க் கூந்தலை உடைய உமாதேவியார் பூசித்து மகிழும் சிட்டனே! திருச்சத்திமுற்றத்தில் உறையும் சிவக்கொழுந்து ஈசப பெருமானே! அசுரர்களின் முப்புரங்களையும் ஒரு நொடியில் வெந்து சாம்பலாகுமாறு அம்பினை எய்தீர்கள். என்னுடைய பாசப்பற்றினை (உலகப்பற்றினை) நீக்கி ஆடகொண்டு காப்பீராக.

8. இகழ்ந்தவன் வேள்வி அழித்திட்டு இமையோர் பொறையிரப்ப நிகழ்ந்திட அன்றே விசயமும் கொண்டது நீலகண்டா புகழ்ந்த அடியேன்தன் புன்மைகள் தீரப் புரிந்து நல்காய் திகழ்ந்த திருச்சத்தி முற்றத் துறையும் சிவக்கொழுந்தே.

(இகழ்ந்தவன்=தக்கன் (சிவநிந்தை செய்தவன்), வேள்வி=தக்கன் செய்த யாகம், இமையோர்=தேவர்கள், பொறையிரப்ப=பொருத்தருள்க என வேண்ட, நிகழ்ந்திட=அருள்புரிந்திட, விசயமும்=வெற்றியும், புன்மைகள்=குற்றங்கள், தீர=ஒழிய, நல்குதல்=அருளுதல், புரிதல்=விரும்புதல்)

தெளிவுரை:

திருச்சத்திமுற்றத்தில் உறையும் சிவக்கொழுந்தே! சிவநிந்தனை செய்த தக்கன் வேள்வியை அழித்தீர். பிறகு தேவர்கள் வேண்டியதனால் பொருத்தருளினீர். அடியேன் தங்களை வாழ்த்தி அமைகிறேன். எனது சிறுமைகளையெல்லாம்(புன்மைகள்) பொருத்தருளிக் காப்பீராக.

9. தக்கார்வம் எய்திச் சமண் தவிர்ந்து உன்தன் சரண் புகுந்தேன் எக்காதல் எப்பயன் உன்திறம் அல்லால் எனக்குளதே மிக்கார் தில்லையுள் விருப்பா மிக வட மேரு வென்னும் திக்கா திருச்சத்தி முற்றத் துறையும் சிவக்கொழுந்தே.

(தக்கார்வம்=தக்க ஆர்வம், எக்காதல்=எப்பற்று, எப்பயன்=யாது பயன், மிக்கார் தில்லை=உயர்ந்தோர் வழிபடும் தில்லை)

தெளிவுரை:

உயர்ந்தோர் வழிபடும் தில்லையில் திருநடம்புரியும் பெருமானே! வடமேரு என்று போற்றப்படும் மேலான திக்கில் விளங்கும் வள்ளலே! திருச்சத்திமுற்றத்தில் உறையும் சிவக்கொழுந்தே! நான் மற்ற சமயங்களைத் தவிர்த்து மிக்க ஆர்வத்துடன் தேவரீராச் சரண் அடைந்தேன். இனி என்னுடைய விருப்பம் யாதுமில்லை. எல்லாம் தாங்களே அருள்புரிவீராக.

10. பொறித்தேர் அரக்கன் பொருப்பு எடுப்புற்றவன் பொன்முடி தோள் இறத்தாள் ஒரு விரல் ஊன்றிட்டு அலற இரங்கி ஒள்வாள் குறித்தே கொடுத்தாய் கொடியேன் செய் குற்றக் கொடுவினை நோய் செறுத்தாய் திருச்சத்தி முற்றத் துறையும் சிவக் கொழுந்தே.

(பொறித்தேர்=இயந்திரத்தேர், அரக்கன்=இராவணன். பொருப்பு=கைலாயமலை, எடுப்புற்றவன்=எடுத்தவன், இற=இற்று ஒழிய, தாள் ஒரு விரல்=திருத்தாள் விரல், அலற=கதற, இரங்கி=இரக்கம் காட்டி, ஒள்வாள்=ஒளியுடைய வாள், குறித்தே=கருதி, செறுத்தாய்=அழித்தாய்)

தெளிவுரை:

திருச்சத்தி முற்றத்தில் உறையும் சிவக்கொழுந்தே! கயிலை மலையை எடுத்த இராவணனுடைய பொன்முடியும் தோன்றும் அழியுமாறு திருப்பாத விரல் ஊன்றி அலறச் செய்தீர். பிறகு இரக்கம் கொண்டு ஒளி மிகுந்த வாளை அவனுக்கு அளித்து அருள்புரிந்தீர். எளியேனுடைய குற்றங்களையும் கொடிய வினைகளையும் நீக்கிப் பிறப்பறுத்தீர். தேவரீர் பெருங்கருணையை எவ்வாறு புகழ்ந்து வணங்குவது!